

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: V. Melgar, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 lipca 2012 r. (sprawa R 2299/2011-2) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego VALORES DE FUTURO jako wspólnotowarowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 366 z 24.11.2012.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 27 listopada 2013 r. — Oikonomopoulos przeciwko Komisji

(Sprawa T-483/13)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Dochodzenie prowadzone przez OLAF — Skarga o odszkodowanie — Szkoda finansowa i krzywda poniesiona rzekomo przez skarżącego — Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych — Niedopuszczalność — Brak pilnego charakteru)

(2014/C 24/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Athanassios Oikonomopoulos (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci N. Korogiannakis i I. Zarzoura)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Baquero Cruz i A. Sauka, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych złożony w ramach skargi odszkodowawczej zmierzającej do naprawienia szkody, jaką skarżący poniósł w ramach swej działalności zawodowej, oraz uzyskania zadośćuczynienia za nadszarpnięcie reputacji, w wyniku rzekomo niezgodnych z prawem działań Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) w ramach dochodzenia prowadzonego przez jego personel.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje odrzucony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2013 r. — Izsák i Dabis przeciwko Komisji

(Sprawa T-529/13)

(2014/C 24/38)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Balázs-Árpád Izsák (Marosvásárhely, Rumunia) i Attila Dabis (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciel: adwokat J. Tordáné Petneházy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności odmownej decyzji Komisji C(2013) 4975 wersja ostateczna z dnia 25 lipca 2013 r. w sprawie wniosku o rejestrację inicjatywy obywatelskiej o nazwie „Polityka spójności w regionie na rzecz równości i zachowania kultury regionu”.
- Nakazanie Komisji zarejestrowania wspomnianej inicjatywy i przyjęcia wszelkich innych wymaganych prawnie środków.
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą następujące zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 211/2011 (¹)

W ramach zarzutu pierwszego skarżący podnoszą, że ich inicjatywa obywatelska spełnia wszelkie wymogi niezbędne do jej zarejestrowania. Ponadto zdaniem skarżących twierdzenie Komisji, że proponowana inicjatywa obywatelska wykracza w oczywisty sposób poza zakres kompetencji Komisji do przedłożenia projektu aktu prawnego Unii w celu wprowadzenia w życie Traktatów, jest bezpodstawne. Zdaniem skarżących w inicjatywie przedstawiono propozycję mieszającą się w zakresie kompetencji określonym w art. 4 lit. c) TFUE (spójność gospodarcza, społeczna i terytorialna).

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 174 akapit trzeci TFUE.

W ramach tego zarzutu skarżący podnoszą, że szereg niekorzystnych uwarunkowań wymienionych w art. 174 akapit trzeci TFUE, z racji których konieczne należy poświęcić danemu regionowi szczególną uwagę, nie jest, wbrew temu, co twierdzi Komisja, katalogiem zamkniętym, lecz otwartym.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 174 TFUE i rozporządzenia (WE) nr 1059/2003 ⁽²⁾

Skarżący uważają ponadto, że regiony mające specyficzne cechy narodowościowe, językowe i kulturowe w każdym razie zaliczają się do kategorii „regionów, o których mowa”, wskazanych w art. 174 TFUE, do których znajduje zastosowanie polityka spójności Unii, gdyż zgodnie z prawem pochodnym Unii kultura stanowi ważny czynnik spójności terytorialnej, społecznej i gospodarczej. Ich zdaniem znajduje to potwierdzenie w art. 3 ust. 5 i w dziesiątym motywie rozporządzenia nr 1059/2003.

- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 4 ust. 1 rozporządzenia nr 211/2011 i art. 167 TFUE

Skarżący podnoszą, że występujący z inicjatywą nie mają obowiązku podania podstawy prawnej inicjatywy legislacyjnej, jak twierdzi Komisja, tylko zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia nr 211/2011 muszą wskazać postanowienia Traktatów uznane przez organizatorów za istotne dla zaproponowanych działań. Z drugiej strony zgodnie z art. 167 TFUE Unia powinna przyczynić się do rozkwitu kultur państw członkowskich, w poszanowaniu ich różnorodności regionalnej i kulturowej.

- 5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia art.19 ust. 1 TFUE

Zdaniem skarżących Komisja bezpodstawnie twierdzi w zaskarżonej decyzji, że chociaż instytucje Unii mają obowiązek poszanowania różnorodności kulturowej i językowej i niedyskryminowania mniejszości, przepisy te nie dają podstawy prawnej dla jakiegokolwiek działania instytucji. Skarżący podnoszą w szczególności zarzut, że twierdzenie Komisji jest niezgodne z art. 19 ust. 1 TFUE.

- 6) Zarzut szósty dotyczący naruszenia art.174 akapit drugi TFUE

Zdaniem skarżących Komisja błędnie interpretuje inicjatywę twierdząc, że nie można uważać, iż wspieranie poprawy sytuacji mniejszości narodowych pomoże zmniejszyć różnice w rozwoju regionów i zacofanie niektórych regionów, jak stanowi art. 174 akapit drugi TFUE. Skarżący podnoszą, że występujący z inicjatywą nie postulowali poprawy sytuacji mniejszości narodowych, tylko to, żeby polityki spójności Unii nie można było używać w celu zatarcia lub osłabienia cech narodowych, językowych i kulturowych tych regionów, oraz żeby środków i celów gospodarczych Unii nie można było przekształcać w narzędzia, choćby pośrednie, polityki skierowanej przeciwko mniejszościom.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 211/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie inicjatywy obywatelskiej (Dz.U. L 65, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 roku w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) (Dz.U. L 154, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 16 października 2013 r. — Węgry przeciwko Komisji

(Sprawa T-554/13)

(2014/C 24/39)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Węgry (przedstawiciele: M.Z. Fehér i K. Szijjártó, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— Stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2013) 5029 final z dnia 6 sierpnia 2013 r. dotyczącej częściowego zwrotu państwowej pomocy finansowej przyznanej organizacjom producentów w odniesieniu do programów operacyjnych realizowanych na Węgrzech w 2010 r.

— Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, że Komisja przekroczyła granice w wykonywaniu swych kompetencji, naruszając właściwe przepisy prawa Unii przy określaniu wysokości częściowego zwrotu przez Węgry krajowej pomocy finansowej przyznanej w 2010 r. organizacjom producentów działającym w sektorze owoców i warzyw.

Zdaniem skarżącej prawo Unii nie przewiduje możliwości, iż w decyzji dotyczącej częściowego zwrotu wspólnotowej pomocy finansowej przyznanej na podstawie art. 103f rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾ organizacjom producentów działającym w sektorze owoców i warzyw, Komisja domaga się tylko zwrotu tych kwot pomocy, które zostały wskazane przez Węgry jako kwoty „szacunkowe” lub „przewidywalne” we wniosku o zezwolenie na przyznanie pomocy krajowej.